

Johann Huswedel

**Programma Quo Rector Universitati Rostochiensis,, Johannes Huswedelius, Phil.
pr. Prof. Ad Exequias ... Foeminae Margaretae Grundes/ Uxori dilectissimae Viri
... Dn. Casparus Boldebuch/ maritus moestissimus paratas cupit Hodie hora med.
prim. in templo S. Jacobi. Omnes omnium ordinum studiosos ... invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777524856>

Druck Freier Zugang

Huswedel, J.,
in M. Grund,
uxor. C. Boldebuch.

R. 1638.

46

PROGRAMMA

Quo
Rector Universitati Rostochiensis,
JOHANNES HUS-
WEDELIUS, Phil. pr. Prof.

AD EXEQUIAS

HONESTISS. FOEMINÆ
MARGARETÆ
GRONOVÆ

Uxori dilectissimæ
VIR PRÆSTANTISS.
Dn. CASPARUS Boldebuch
maritus mœstissimus paratas

cupit
Hodie hora med. prim. in templo
S. Jacobi.

Omnes omnium ordinum studiosos
diligenter invitat.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

Pures, proh dolor, quam pro voto & ex iustatione nostra, defunctas matronas hisce proximis aliquot mensibus extulimus: quarum aliqua prae ceteris virtutibus pie vixerunt, in aliis eluxit modestia conjugalis fides, & in pauperes minimè restricta liberalitas: alias etiam in ærumnis, quæ plurimæ his temporibus, quasi facto agmine irrunt & eas precipuè affligunt, quæ aliorum patrocinio quam maximè indigere videbantur, patientia Deo præcipuè commendat, alias aliæ virtutes hoc seculo raræ, omnes autem ita Deo viduarum patri caræ, ut eas dignas judicavit, quæ huic seculo, pravo, crudeli, calamitoso subtraherentur & in locum, neq; pravitati vitiorum, neq; crudelitati militum, neq; calamitatibus fortunæ, obnoxium, securæ transferrentur. In hunc censum refertur merito, pia, honesta, & omni mundo muliebrium virtutum ornata matrona MARGARETHA Grundes / Honestissimi ac doctissimi Viri Dn. CASPARI Boldebuchen / Ampliff. Facultatis Juridicæ Secretarij fidelissimi, amici nostri colendi uxor dilectissima: cujus vita brevibus lineis describenda ostendet, eam, uti propter virtutes vita longiore digna fuisset, ita non minus dignam, quæ inter piè & beatè

NICOLAI KILII, Acad. Plog.
ANNO MDCXXXIX

defunctas memoretur, & extremū charitatis christi-
anæ officium ac testimonium à nobis adipsca-
tur. Nata est autem honestissima foemina in hac
urbe Anno Servatoris nostri nati 1613. die 15. Maij
ex Parentibus pijs, honestis, & in hac civitate me-
rito virtutum notissimis. Pater enim ei fuit Vir
bene Eruditus & honestus Dn. JOHANNES Grundt/
civis bonus, quem hæc nostra, nimis heu! cito in
lozum, quo ipsa nunc sequuta est, abeuntem do-
luit. Mater adhuc superstes, quæ filiam turbato
naturæ ordine ante se defunctam æerbissimè lu-
get, Honestissima & insigni probitate ornatissima
matrona ANNA Wesebohms. Avu Paternus, NI-
COLAUS Grundt/Vir itidem bonus & civis prima-
rius ex cerevisiariorum ordine; Avia materna
fuit matrona pia, & honesta MARGARETA
Kaffmeister. Materna linea si recenseatur, ca-
primo avum ostendit virum honestissimum JOA-
CHIM Wesebohm/virum industrium & sui generis
primariū; ostendit aviam MARGARETAM Nettelno-
blades/matronam pietate & honestate, interæ-
quales ornatissimam. Qui parentes & majores,
ut in civitate, honestissimi, & studio Christianæ
pietatis deditissimi, hanc filiolarum suam recens na-
tam, Servatori Christo commendandam & my-
stico ejus corpori quod est Ecclesia per lava-

erum regenerationis & renovationis in Spiritu S.
Baptismum inserendam curaverunt; & non alen-
do solum corpori cibum præbuerunt, sed & for-
mandis moribus, quales virginem exornant, o-
peram diligentem & studium assiduum inpende-
runt. Pater, uti vir pius probus & eruditus, non a-
liena solum hanc ad rem opera usus est, sed & suã
præcipuè, qua tamen diu tenellæ frui non
licuit. Cum n. valetudine uteretur non firmissi-
ma diem suum obiit morte in matura, & soli ma-
tri, hanc suam curam discedens ex vita, reliquit.
Ea vero, nec minus gnaviter, istam suscepit, & o-
mnem laborẽ educandæ & informandæ filiæ vir-
gini necessarium sola exhaustit; eo quidem succes-
su & eventu, ut ejus ætas, forma & mores place-
rent Humanissimo, virtute & eruditione præstan-
tissimo jveni Dn. CASPARO BOLDEBUCHIO, qui
nuptias ejus legitime ambivit, & consentientibus
omnium propinquorum suffragiis feliciter inpe-
travit, Anno 1634, die, qui S. Galli diem præcedit.
Feliciter quidem ceperat hoc matrimonium inter
conjuges, mutua pietate, concordia, & industria
Oeconomica, conspirantes: unde nec in cæteris
bonis divina benedictio defuit, nec in producen-
da filiola ELISABETHA quæ solius nunc patris
vidui dulce onus & justissima cura superest.

Et

Et plures haud dubie fructus ex hac arbore
expectandi fuissent nisi mors intempestina
suum negotium egisset, & vinculum divina
autoritate adstrictum sua violentia dissolvisset, an
dirupisset potius. Cum n. valetudine uteretur
non satis bona & constanti, ita ut proximè lapsò
autumno, totis decē septimanis decubuerit, mor-
bus iste vires corporis ita absumpsit, ut restitutio-
nis integræ vix ulla spes esset. Ut cumq; tamen
restituta duravit, usq; ad nonum abhinc diem, qui
cum alios ei morbos, tum febrem attulit ex ardē-
tū genere periculosam: Eaq; vim suam in corpo-
re parum firmo & robusto ita exeruit, ut remedia;
alias efficacia, parum proficerent. Quod cū ipsa in-
primis deprehenderet, ad animæ confugit medi-
cinam & valetudinem suam piis precibus Deo-
commendavit: cujus videndi & fideli corde cō-
plectendi desiderium professa, negavit se quidquā
curare terram, & quæ terreni homines habere se
putant preciosa. Nec minori fiducia in servatore
suum prædita, ei se, ut semper vixerit, ita fideli-
ter mori testata, eundē ex natalitia cantiuncula
in vitavit, ut ad se tanquam recens natus puer di-
verteret, suo in corde quasi lectulo mollissimo ita
semper adquiesceret, ut memoria ejus nunquam
inter mortua, etiam aq; etiam in se, quam libet

mortua, recēteretur. His igitur toto morbi tempore
usa exercitijs, finem tandem vitæ invenit, pium &
placidum quasi somno dulci consopita & compo-
sita, Cum vixisset annos viginti quinque, & menses
prope octo. Ut ergo pie vixit honesteq; mulier
longiori vita dignissima, ita finem sortita est vita
similem, beatam & felicem, quæ verius ingres-
sum in alteram vitam contineat, quam ex ista dis-
cessum. Gentes fuisse memorantur, qui hoc no-
strum vivere vocabant mori; Moria. vivere. Si
nato infante omnia doloris & luctus edebant si-
gna: eadem vero defuncto omnia lætitiæ, quasi
ille mortem, hic vitam obiisset. Barbarorum ca-
si fuit consuetudo, quid nos Christianos facere
æquum est, in eorum obitu, qui ita fide re-
demtorem suum JESUM CHRISTUM com-
plectuntur, eidem semel inserti sunt, ita semper
in eo manent, atq; ita militantes bonam
militiam, retinentes fidem bonam conscientiam
ex hac vita discedunt, aut verius in æternam in-
grediuntur. Et hac de re quidem Christiana pietas
dubitare nos non sinit: vidui moestissimi ratio in-
primis est habenda; is præcipua consolatione eri-
gendus est. Is luget uxorem, piam ex animi sen-
tentia lectam & commodam, sexennio ac ne toto
quidem in conjugio commorantem: nullæ cum

ca

ea lites, domus pro illa conditione florens, nullus
ad vitam non honeste saltem, sed & suaviter agen-
dam, defecto. Hæc & alia vel plane crepta, vel im-
minuta & magna sui parte sublata videntur. Qui-
bus qui non fruitur, cum antea habuerit, non sine
causa dolet. Quæram igitur primū, suam ne ipsius
an uxoris vicē doleat, qui sic dolet; Si suā, iniquo
videbitur, qui se magis, quam illam amat, qui suū
illius incōmodo, studeat comparare commodū;
si illius, quomodo non invidus erit? qui dilectam
egre ferat, evasisse tot hostes, ludibriorum scenā,
mere miseriarum (talis n. est hæc vita) per quod, ut
maximè ex voto feratur navis, tamen in multos
scopulos inpingat, multis vadis obherescat neces-
se est, cum ipsa nunc in portu naviget. At pia erat
lecta & commoda! Quid vero, numquid mallet
cum incommoda vivere, ut mortuam doleret mi-
nus? Quin gratiæ potius D E O horū
bonorum auctori offerendæ, quod ejus com-
moditate uti, frui licuerit, sine lite, sine damno
rei familiaris, absq; defectu: Verum in mediocri-
ter florente domo diutius illud gaudium gaude-
re optandum esset. Quidni optandum sit, modo
non aliter videatur summo dispensatori & rerum
humanarum arbitro: Is eam delegit marito, ut so-
cietate ejus gauderet: Quam diu vero? non arbi-
tror

ea lege conventum esse, ut ad mariti arbitrium vi-
veret, neq; in matrimonialibus tabulis perscriptū,
quam diu viveret, Novimus, qui nec annum in-
tegrum, nec mensem, nec septimanam, imo nec
diem quidem alterum in conjugio transfegerint.
Quid integrum sexennium? boni consulendum
quod offertur, & quo animo carendum, quod ne-
gatur. Hæc uti ex bona & recta ratione dicuntur,
ita videntur sine majori ac sublimiori aliqua con-
solatione haud satis efficacia: quæ ex officina
Spiritus S. perenda est: Ea nobis offert puerum na-
tum, filium datum, cui qui vivit, male mori non
potest; quem qui animo fideli cōplectitur, nullo
mori, vel sue terrore, vel alienæ dolore afficietur.
Superest, cives Academici, ut vos vestrum agatis
negotium. Perhibete testimoniū vitæ verè Chri-
stianæ, quam hæc defuncta vixit: Adferre solatiū
non minimum civi nostro, qui de Ampliss. Facul-
tate Juridica & hæcenus benemeritus est, ac dein-
ceps mereri studebit. Consulite vobis ipsis & urbi
& Academiae & toti provinciae, omniumq; salu-
tem Deo commendate. Fiet conventus ad me-
dium primæ, in templo S. Jacobi P.P. Ro-
stochij, sub sigillo Rectoratus 28. De-
cembr. Anno 1638.

ea lites, domus pro illa condita
ad vitam non honeste saltem
dam, defectu. Hac & alia vel
minuta & magna sui parte su
bus qui non fruitur, cum ante
causa dolet. Quæram igitur p
an uxoris vicē doleat, qui sic
videbitur, qui se magis, quam
illius incommodo, studeat con
si illius, quomodo non invid
egre ferat, evasisse tot hostes,
mere miseriarum (talis n. est h
maximè ex voto feratur navi
scopulos inpingat, multis vac
se est, cum ipsa nunc in portu
lecta & commoda! Quid ver
cum incommoda vivere, ut m
nus? Quin gratia potius
bonorum auctori offerenda
moditate uti, frui licuerit,
rei familiaris, absq; defectu:
ter florente domo diutius illu
re optandum esset. Quidni op
non aliter videatur summo di
humanarum arbitro: Is eam d
cietate ejus gauderet: Quam

ns, nullus
viter agen
ota, vel im
atur. Qui
t, non sine
ne ipsius
ua, iniquo
t, qui suu
ommodu;
i dilectam
m scena,
r quod, ut
n multos
cat necel
t pia erat
d mallet
leret mi
horuu
us com
e damno
mediocri
gaude
t, modo
& rerum
to, ut so
on arbi
tror